

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ

СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА

Мт. 5, 14 - 19, зч. 11; Јев. 13, 7 - 16, зач. 334.

свети Јован Златоусти
О НЕУМЕРНОСТИ

Немој се чудити томе што је Христос назвао раскош трњем (Мат. 13, 22). Ти, који си опјањен страстима, ово не разумеш; али незаражени овом страшћу знају, да раскош наноси ране више него трње, и изнурава душу јаче него бриге, и производи најмучније болести како телу тако и души. Бриге не муче толико колико пресићеност. Кад бесаница и бол у слепоочницама и болест у стомаку муче пресићенога, то замисли, колико је то неподношљивије од трња! Као што трње, ма с које стране додирнуто, раскрвављује руке, тако и раскош наноси рану и ногама и рукама и глави и очима — речју свима члановима тела. Она је безживотна и бесплодна као и трње, и много штетнија од овога, штетна за битне делове тела. У самој ствари она пре времена приближава старости, утупљује чувства, помрачава мисао, ослепљује проницљиви ум, испуњује тело

влажом, нагомилава ђубре, проузрокује множину болести и производи велику тежину и излишну тучност, од чега и бивају непрестана падања, честа крушења. Зашто ти, кажи ми, гојиш тело? Зар се ми спремамо да те принесемо на жртву? Или да те поставимо на трпезу? Добро је гојити живину—или боље рећи, и њих није добро, зато што када она одебља, њена употреба за храну већ није здрава за нас. Тако је то велико зло прождрљивост — она је штетна и бесловесним. Гојећи их ми их чинимо бескорисним и за њих саме и за нас, зато што од ове гојазности и храна се тешко вари и сокови труле. А оне животиње, које се не хране много и које тако рећи посте, употребљују храну умерено па врше тешке послове, и бивају корисне и за себе и за друге. Који се хране њима, здравији су; а они који употребљују за храну угојене животиње, постају слични њима, бивају лени, болни, товарећи себе

email: manastirmaine.gmail.com
интернет презентација: podmaine.weebly.com

најтежим узама. Ништа није тако противно и штетно телу као преципама, па место да удара у њих и сићење; ништа га тако не руши, извучи хармоничне звуке, натрпа не оптерећује и не губи као неуна њу ђубрета и сваког гада. мерена употреба хране. Отуда мо-Ђубретом ја не називам храну но ра се човек чудити прождрљивост и сваку неумере-прождрљивцима због тога што ност, јер оно што је преко мере

Онај ко се моли тражи отпуштање грехова, тражи милост Господњу. Ако се моли за велике ствари пре времена, Господ му их не даје, јер Он даје по утврђеном реду. Међутим, уколико молитељ настави да досађује својим захтевима, Он допушта духу прелести да подражава благодат и да те обмане, показујући ти једно уместо другог. Због тога није корисно тражити прекомерно. Уколико и будеш услишан пре очишћења, пре него што томе дође ред, те прекомерности ће се претворити у змије и постаће штетне. Ти имај чисто покајање и послушност према сви ма, и благодат ће, и без да је тражиш, доћи сама.

старац Јосиф Исихаста

они не чувају себе ни онолико колико други чувају мешине. Трговци вина не пуне мешине више него што треба, да се не би провалиле; а прождрљивци неће ни толико да се брину о бедном стомаку своме, него га оптерећују храном до безмерности, испуњују себе вином до ушију, до грла и до ноздрва; а на тај начин двојако притискују дух и ону силу, која држи живот. Да ли ти је зато дат једњак, да би га до грла напунио вином и другим штетним стварима? Није зато, човече, него да би пре свега славио Бога, да би му уздизао свештене молитве, да би читао божанске законе, а потом да би могао давати корисне савете ближњим. А ти као да си добио једњак искључиво за ждерање, не дајеш му ни мало времена за свештено занимање, и целог века употребљаваш га за срамну роботу. Такви људи поступају слично некоме ко би узевши харфу, са већ не храни него шкоди. Само је стомак дат за примање хране, а уста, грло и језик дати су и за друге потребније службе; или боље рећи, и стомак није просто дат за примање хране него за примање умерене хране. Ово нам он сам показује тиме што увек вапије против нас, када га ми повредимо које каквим излишћем; и не само да вапије него светећи се за несправедљивост, удара нас превеликом казном. Пре свега он кажњава ноге, које су нас носиле и водиле на раскошне ручкове; потом свезује руке, које су му служиле и давале тако много и тако јака јела. А многе је стомак казнио и по устима, и по очима, и по глави. Као што слуга, кад на њ натоваре нешто преко његове моћи, у сличном негодовању грди свога господара, тако и стомак, кад му се учини насиље, често квари и упропашћује поред осталих чланова тела и сам мозак. Ради тога

добро је Бог уредио, кад је везао с не умереношћу тако штетне последице, да би се ти, ако нећеш по доброј вољи поступати разумно а оно и безвољно, због страха и велике невоље, научио умерености. И тако, кад знамо ово, бежимо од раскоши, пазимо

на умереност. Да би се наслађивали и здрављем телесним и сачували душу од сваке болезање, те се удостојили будућег блага — благодаћу и човекољубљем Господа нашега Исуса Христа, Кома нека је слава и сила на век века. Амин.

архимандрит Јован (Крестјанкин)
ПОУКЕ ХРИШЋАНИМА ПОСЛЕДЊИХ ВРЕМЕНА

Ако су се у претходним временима јеретици показивали јавно, Црква је сада испуњена тајним јеретицима. То су сви они који долазе у Цркву, али неправилно размишљају и о њој, и о вери, и о Богу.

Колико је омладине сада приступило Цркви долазећи са животних беспућа, након што су прошли кроз окултизам, индијску филозофију или јогу! Те демонске спознаје они су донели и у Цркву. Немајући ни снаге, ни времена а често ни жеље да се ослободе тог страшног знања зла, они почињу да на хришћанском тлу измишљају своју нову, невиђену веру, где подједнако достојанство имају и истина и лаж. Међутим, према речима апостола Петра, боље би им било да не познаше Пут правде, неголи кад га познаше што се вратише од предате им свете заповести (2. Петр. 2; 21).

Непријатељ људског рода, активни помоћник и инспиратор тих несрећника, овога пута радије остаје у сенци. Самосталним верама, измишљеним по његовом диктату, већ сада нема ни броја, а биће их још више: свако царство ће имати своје исповедање; то неће бити довољно, па ће своје исповедање имати свака област и сваки град. Наступиће, међутим, и тако страшно време кад ће сваки човек, сваки поје-

динац имати своју веру!

Тамо, где самима себи граде веру, не прихватајући ону која је од Бога дата, не може ни да буде другачије. Неверје не жели да равнодушно гледа на веру, не жели да се задовољи својим неверјем. Њему је потребно да коначно уништи све што другачије мисли, а посебно у питањима вере, постојања Божијег и бесмртног живота.

У садашњем времену, најстрашнији вид богоборства и уништења Православне Цркве јесте изопачење истинског хришћанства и његова замена лажним. Еванђеље, које је сада свима познато, постаје предмет личног тумачења, изопачења и свакаквих измишљотина на основу речи Божије.

Управо сада, кад се црквене књиге и тумачења која су изrekli свети Божији људи руковођени Духом Светим, могу добити лакше него хлеб насушни, дакле, управо сада се на Цркву обрушавају јеретички служитељи сатанини, који присвајају име хришћана. Изговарајући се вером, они обзнањују вероломство, антихриста уместо Христа и, прикривајући лаж и лукавство сличношћу са истином, они нам уништавају истину: А Син Човечији када дође, хоће ли наћи веру на земљи (Лк. 18; 8)?

Сада настају такви дани да се свугде помиње

хришћанство, отвара се више храмова, него што има верујућих. Међутим, нећемо пожурити да се радујемо. Често се догађа да је то само привид, јер изнутра нема хришћанског духа љубави, Духа Божијег, који ствара и даје живот. Напротив, тамо царује дух овога века - дух подозрења, злобе и раздора. Духови-преваранти и демонски ученици већ су отворено продрли и у црквену средину. Свештенослужитељи, црквени људи, који себи допуштају да у животу следе пожуде свога срца, истовремено се молећи Богу и служећи греху, добиће за то заслужену плату. Бог их не слуша, а ђаво, будући да није свезан силом Божијом, кроз оне које је обмануо извршава своја непотребна дела.

Дух Божији је још у првим вековима хришћанства упозоравао све живе да ће у последња времена одступити неки од вере, слушајући духове преваре и науке демонске (1. Тим. 4; 1). Сада се по земљи шири одступање од Бога и вере. Одбацујући добро и одабирајући зло, човек постаје савременик мрачне силе у борби против дела Божијег стварања живота на земљи.

Ми видимо да се то догађа.

Ето каква страшна опасност прети свету! Како да живимо на тој земљи, избежумљеној од зла? Пажљиво слушајте.

Светитељ Божији Игњатије одговара нам овако: "Они, који уистину буду служили Богу, разборито ће се сакрити од људи и неће међу њима савршавати знамења и чудеса. Они ће поћи путем делања, ублаженог смирење и у Царству Небеском показаће се као већи од отаца, који су творили чудеса."

Драги моји, ово је веома важно за нас! Чувајте се гласина, чувајте се јавног делања, чувајте се свега онога, што вас лишава смирења. Тамо, где не-

ма смирења, нема и не може ни бити истинског угађања Богу.

Сада је време, када оскудевамо у благодатним руководитељима уистину духовног живота.

Књиге истински духоносних Отаца поново су угледале свет, поново су дошле до верујућих. Читајте светог Теофана Затворника, и обратите пажњу на прочитано. Уколико следите његове савете, ђаволске подвале неће моћи да вас додирну.

Ево и последњих речи упућених нама, који живимо у тако тешким временима: "Отпадништво је допуштено од Бога: не покушавај да га зауставиш својом слабом руком... Удаљи се, и самога себе чувај од њега. То је од тебе довољно. Препознај дух времена и проучи га, да би могао да избегнеш његов утицај."

Драги моји! Обуците се у свеоружје Божије, да бисте се могли одржати против лукавства ђаволскога. Јер не ратујемо против крви и тела, него против поглаварстава, и власти, и господара таме овога света, против духова злобе у поднебесју (Еф. 6; 11:2). Господ ће бити с нама, Господ ће бити наш помоћник.

Научимо се вери, драги моји! У Цркви се, од еванђелског губавца, научимо да живимо по вери! Од нас ће се удаљити губавост душе, и уклониће се телесна слабост. Тада ћемо одухотвореним душама и васцелим својим бићем похитати ка најслаћем Извору живота, ка Богу. Када Му предано припаднемо, зачућемо Његов глас, који нас љуби и призива: "Устани, устани од губавости греха, вера твоја спасла те је..." И устаћемо оправдани, и остаћемо са својим Спаситељем у векове векова. Амин.